

"Судбина једног Чарлија", Александар Поповић

"Сва срећа да је мама стално поред мене", помислила сам када сам прочитала ову књигу. Увек је ту да ми помогне, разуме моје несташлуке и увече успава топлим загрљајем. Одрастати без маме је јако тужно а управо је то била судбина главног јунака ове узбудљиве авантуре.

Читајући књигу суочила сам се са својим највећим страхом а то је страх да не останем без маме. Много сам плакала на почетку књиге и замишљала како је малом мачку. Жута мачка, ноћни чувар у месарници, никако није желела исту судбину за своје мало маче, да ноћу стражари поред масних кобасица и чува месарницу од малих мишева који вире кроз рупу на зиду и чекају своју прилику како би грицкали кобасице. Тако је једне ноћи мало маче завршило само у црном мраку, дрхтало и звало своју маму, није знало да ли сања или се стварно дешава. Све до момента када је девојчица Виолета, капетанова ћерка, рекла свом тати да поведу уплашеног мачка на брод. Капетан брода се мало замислио али убрзо пристао. Мали мачак је добио прелепо име – Чарли. Није се одвајао од девојчице, која је убацила мачка у море како не би морала да му објашњава шта је то море, ипак је боље да сам осети и схвати. Као прави глумци заједно су изводили представе и тако засмејавали морнаре, капетана брода и куvara Рикарда. У овој пустоловини мачак је стигао чак до Напуља и тако се жеља његове маме остварила. Силно је желела да њен мачак буде бродски мачак, да плови светом а њој како буде. Она је истерана из месарнице и чекала је тужна судбина јер је пустила малог миша да побегне, није желела да га поједе испред његове маме. Заједно сам са Чарлијем пролазила кроз све његове авантуре, размишљања, страхове, познанства. Највише на свету волео је његову прву другарицу Виолету и није могао да схвати како неко са истим именом може другачије да се понаша. На моје изненађење, крај је срећан, мачак је срео своју маму, живео је на тавану собе и зарадио одличну пензију, Да, добро сте прочитали. Наш јунак, мачак Чарли је први у историји пензионисани мачак. Проводио је пензионерске дане одмарајући, шетајући, размишљајући о свему што је доживео. Имао је о чему да мисли с обзиром да је за једног мачка доста путовао, стекао искуство и оправдао тврдњу да мачке имају девет живота.

Књига описује најјачу љубав на свету, љубав мајке према свом детету, бригу, било да је то мама мачка, мама миш, мама лав или наша мама. Мама је једина особа на свету која нас увек воли, мази, пази, брине да здраво једемо, да се играмо, учимо, чува нас када се разболимо и воли несебично. Када нас нико не воли, када нас плаши мрак, када сањамо, све је у реду јер је ту мама. Сигурна сам да ћете и ви уживати док читате књигу и упознајете Чарлија, зато вас позивам да то што пре учините.